

Å Gud, vær du min ånde

SSA

Ole Sarvig

Anthon Hansen

I
II

1. Å, Gud, vær du min ån - de i da - gens ly - se bad! Og lær min sjæl at
2. Du, som om - slut - ter ti - den og hvert et skridt, Du ser: Vi, som gik skil - te
3. Læs os at be - de, Her - re, og læg - ge syn - den bag. Og tal med vo - re

III

6

I
II

be - de, at den kan bli - ve glad.
ve - je, er nu for - sam - let her.
mun - de i den - ne ny - e dag!

III

4. Hvad ville Du, vor Herre,
fra rummets fjerne pragt,
på denne nære klode
med lys og mørkes pagt?

5. I verdens dybe gåde
lod Du os blive til:
En tåreregn fra dybet.
Sig, er det os, Du vil?

6. Er vi Dit ansigts væde
under Dit blik, som ser?
Er vore tårers strømme
Dit vejr, som nu er her?

7. Er vi den glæde, Herre,
i rummets dybe sang,
den sjæl, som du har ønsket
af duft og stof engang?

8. Da er vi nære, Herre,
og skælver i dit smil:
Du ser, og vi ser ikke.
Du er, og vi er til.

9. Den unge gamle verden,
for Dig et øjeblik
ufatteligt fra Jorden,
er denne stjernes prik.

10. Er den det nye rige,
Du blændet drømte dér,
hvor tidløsheden syder
og stjernealtet sner?

11. Var vi da altid, Herre,
Din længsels fjerne mål.
Og græd Du, når Du så os
i verdensaltets bål?